

16. maj. 1971

FAKTA

Dato:

16. maj. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 2 s. 90-94

"Værk" er en binden sig
til sig selv.

Paris 16-5-71.

Jeg er end nu ikke
kommet ud over min bin-
-ding til produktets "ud-
-seende". Jeg puser uskonse-
-ligt blønde det de to ting
sammen hvorfor og hvordan.
Hvorfors er det eneste spørgs-
-maal det drejer sig om.
Hvordan er det oplyst.

Konflikten mellem disse to be-
-greber er udtryk for en stærk
uafhængighed. Den viser at man
er svag og pøse en fortækt
moude af kongis af omgi-
-velserne - deres mening og
realisationer.

Det er meget vigtigt for mig
at kunne indse dette:

Hvordan produktet kan
skikkelse er et spørgsmål
man overhovedet ikke skal
beskæftige sig med. Jeg

kan længe andet det, man ikke
kan net se det helt klart.
At jeg har "haft det paa for-
-nemmelser" i ser. bl. a. "Ryd
+ Bløe" ideen - der jo net op
gaar ud paa at bringe mig
til fuldstændig at nægter
udsendet - der for skal jeg
holde fast ved denne ide
og arbejde den igen naar til
den bidre ende.

Jeg tror det er meget, meget
vigtigt fordi man darved din-
-ges til at høre sig helt
over diskussionen om udsende
for, naar det hele hiden er det
samme er der jo ikke noget
udsende at tage hensyn
til. Og net op i spørgs-
-målet om udsende er det
man allerede har tuder sig, pro-
-virke af om epitelserne - i
ganske paa af korte og blide
kan man indse dette, man
i al almindelighed er man
stave af om epitelsernes paa-
-bud om udsende.
Jeg har ofte tænkt paa at

det lille væk en rigtig
formel fingregel at fortælle
et hvert udseende som man
har set andre bruge - man
vil da, idag, i en vist kvantitet
komme i den situation
at stou tilbruge fuld stou
bløthed for min lig heder for
at skubbe et udseende, and-
-sige beskæftige sig med
dets problem. Det er sond-
-synligt is der man skal
stou. Da har man nemlig
alene en ting at gøre ud-
-fra, sin egen handling.
Nu or udseendet selv er
er oplyst er det handling-
-gen - hvad man gør -
i tilka hvad man fortæller
denne handling med som
bliver det af og røde.
Derfor bringes man også
ganske uafhængigt til at
lade handlinge ud gøre alene
fra der punkt som er en
sehr (da man jo er det ene-
-ste punkt i verden man kan
have min lig heder for at handle
i et vist omfang) og dette

Vil betyde at man ikke
længere kan stille produktet
for handlingen, rettere - at man
ikke kan spalte sig i man-
-neske og kunstner, men at
disse to punkter indgaaer
en forening i man neske og det
hvide ad perd.
Dette vil betyde at man altid
er opmærksom paa hvad man
gør, for naar man neske - d.v.s.
er sehr ikke længere g. delt
op i to (man neske - kunstner)
~~part~~ er alle ens handlinger
man neske lige g. kunstner stee
paa een gæng. Der g. er
sehr fyldt lig ikke alle om
at este histor sig selv og sin
til værelse svær mod trines
man til at eliminere den
som hvalde kunstner stee af sig.
At leve sig til som at kunst-
værk g. møgt skulde det
kan man ikke uden at
for sig sehr som man ne-
ste man at forme sig til
i overens stem med sin
kun her og pele ser - sin sons ning
be tyde at man ikke kan
have the "literat" d.v.s ikke

kan de et og gøre noget andet
ikke adskille kan de og kon-
-ting - krop og sjæl, men
ud og kandselig arbejde kan
-mod den ne dualis med
og havelre. Det er en stor,
og mause min lig, og gøre
man her skiller sig for
den kræver en ubarmhjertig
konsekvens - man jg ~~to~~
bror den for mig ^{er} den
eneste min lig vej.

Paris

20-5-71.

"But all art degen-
-rates into formalism, as
Pollock himself found out.
The crisis of the formalis-
-tic is periodic and perpe-
-tual and for ~~the~~ art to
renew itself it must go
outside itself, stop plunging
with the given forms and
methods, and find a new
way of making

Robert Morris.